

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Mgr. et Bc. Š. H., DiS.**
bytem T. 424/9, X O.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2018, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šumperk (dále jen „městský úřad“) ze dne 21. 5. 2018, č. j. X. Městský úřad tímto rozhodnutím uznal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku.
2. Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatelka motorového vozidla tov. zn. Seat, registrační značky X, v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila,

aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, a to konkrétně tím, že dne 30. 9. 2017 v době nejméně od 12.39 h do 12.49 h v obci Velké Losiny na ulici Komenského poblíž domu č. p. 239, který se nachází na ulici Lázeňská, nezjištěný řidič stál s tímto vozidlem na úseku pozemní komunikace označené dopravní značkou IZ 8a „Zóna s dopravním omezením – zákaz stání“, čímž se nezjištěný řidič uvedeného vozidla dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Městský úřad za přestupek uložil k žalobkyni pokutu ve výši 1 500 Kč.

3. V žalobě žalobkyně namítala nedostatečné zjištění skutkového stavu věci a procesní vady.
4. Z oznámení přestupku vyplynulo, že šetření prováděli prap. Ing. K. a pprap. P., ale listinu podepsal pouze prap. Ing. K. Z oznámení vyplývá pouze to, že jeho přílohu tvoří pět fotografií. Městský úřad doplnil spis tzv. od stolu, přičemž zjistil, že místo spáchání přestupku je na ulici Komenského poblíž domu č. p. X, který se však nachází na ulici Lázeňská, což je nepřípustné. Tak si správní úředníci mohou i v jiných případech sami určit, kde asi ke skutku došlo a sami si vytisknout příslušnou mapku a rozhodnout. Úřednice měla vyzvat k doplnění spisu policisty mapkou, výpověďmi či písemným doplněním oznámení. Z fotografií není patrné téměř nic, je na nich zachyceno pouze vozidlo žalobkyně stojící u nějaké travnaté plochy a nelze dovodit, v jaké obci a ulici, resp. na jakém místě. Žalobkyně ve správním řízení upozorňovala na to, že nedostatky oznámení nebyly zhojeny výpověďmi svědků, které městský úřad provedl téměř sedm měsíců po spáchání údajného přestupku. Policisté uvedli, že předmětné vozidlo si nepamatují, již neví, na jaké ulici stálo a nejsou schopni místo spáchání přestupku určit. Tudíž nelze mít za prokázané, že vozidlo stálo v úseku platnosti dopravní značky IZ 8a. Tuto skutečnost nelze brát za prokázanou ani z jejich vyjádření ohledně ulic vedoucích k místu, kde mělo vozidlo stát a mapkou s vyznačením umístění tohoto dopravního značení.
5. Podle § 53 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), měl být v rámci ústního jednání dne 24. 4. 2018 učiněn záznam do protokolu o provedení důkazu listinou, jelikož nebylo evidentní, že jde o pokračování předchozího ústního jednání ze dne 19. 3. 2018, což mělo být v protokole o ústním jednání ze dne 24. 4. 2018 také vyznačeno.
6. Žalovaný se v rozhodnutí o odvolání řádně nevypořádal s odvolacími námitkami. Žalovaný zcela přehlédl námitku, že svědecké výpovědi obou svědků byly městským úřadem nesprávně interpretovány i nesprávně vyhodnoceny. Městský úřad uvedl na straně 4 svého rozhodnutí, že z výpovědí svědků vyplývá, že dům č. p. X se nachází na náměstíčku a je nejbližší místu spáchání přestupku, protože tam jiné orientační body nebyly. Toto však z výpovědí svědků nevyplynulo. Pprap. P. na konkrétní otázku městského úřadu, proč uvedli v oznámení č. p. X, odpověděl, že neví. Žalovaný na straně 4 svého rozhodnutí napsal, že oba svědkové shodně uvedli, že datum a čas fotodokumentace je uvedena v oznámení přestupku. Toto pprap. P. ve své výpovědi nikdy neuvedl a navíc se podle názoru žalobkyně nemůže ani odkazovat na oznámení přestupku, které nepsal, ani nepodepsal a pravděpodobně ani nikdy neviděl. Není pravda, že oba policisté shodně uvedli, že na ulici Komenského jsou čtyři příjezdové cesty, jak uvedl v rozhodnutí městský úřad. Toto ve výpovědi pprap. K. nikdy nezaznělo. Je nesprávná interpretace na téže straně rozhodnutí, že oba policisté shodně uvedli, že dopravní značení bylo v pořádku, kontrolovali ho před začátkem akce i v průběhu dne. To, že dopravní značení bylo

v pořádku, ani v jedné z výpovědí policistů nezaznělo, a pprap. P. se o kontrole dopravního značení nezmiňuje vůbec. Důkazy musí být vyhodnoceny tak, aby nebyla snížena důvěryhodnost správního řízení. Pokud městský úřad uváděl ve svém rozhodnutí, že policisté shodně něco uvedli a neuvedl to ani jeden z nich či pouze jeden z nich, byla tím porušena zásada volného hodnocení důkazů, což žalovaný zcela ignoroval. Oba policisté při výpovědi naopak uvedli, že si již konkrétní vozidlo nepamatují, nemohou určit, v jakém směru stálo a kde přesně. Jeden z policistů uvedl, že předpokládá, že na ulici Komenského, kde byl problém nejčastější, druhý policista uvedl, že tam byla řada aut a každé si nepamatuje a ani jeden z nich neuvedl, že vozidlo stálo s určitostí v úseku platnosti dopravní značky IZ 8a, protože si ho už nepamatovali. Městský úřad nevyzval zasahující policisty k doplnění spisového materiálu a namísto toho si vytiskl mapku k místu, kde asi vozidlo mohlo stát, čímž vadu oznámení nemohl zhojit, a to ani uvedením souřadnic GPS.

7. I v případě objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla musí dojít přesně specifikovaným způsobem k porušení konkrétních ustanovení zákona, což je podstatné pro rozhodnutí, kdy, kde a jakým způsobem bylo konkrétní ustanovení zákona porušeno.
8. Žalovaný se vůbec nezabýval otázkou, zda došlo k naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Žádný z objektivně zjištěných důkazů neosvědčil, na jaké ulici se vozidlo nacházelo, a tak mohlo teoreticky stát na jakékoliv ulici, která do zóny IZ 8a nespadá. Vozidlo neparkovalo v místě, v němž to dopravní značení zakazovalo.
9. Odkaz žalovaného na rozsudek Krajského soudu v Brně, č. j. 30 A 127/2015-50, je nepřiléhavý, šlo o zcela jinou situaci, kdy byla sepsána dvě oznámení od dvou policistů, kteří neuváděli jako místo spáchání přestupku neexistující místo a existovala alespoň jedna fotografie, která prokazovala, že vozidlo stálo v úseku platnosti dopravního značení, které mělo být porušeno.
10. Žalovaný námitku, že při ústním jednání dne 24. 4. 2018 měl být učiněn záznam do protokolu s listinou a důkazní listina měla být přečtena, zhojil konstatováním, že při předchozím jednání, které se konalo v nepřítomnosti žalobkyně, městský úřad důkaz listinou provedl. Z předvolání k jednání ze dne 3. 4. 2018 ani ze samotného protokolu o ústním jednání o přestupku dne 24. 4. 2018 nevyplývá, že by šlo o pokračování v ústním jednání a není zde uvedeno, že důkaz listinou byl již proveden při předchozím ústním jednání, ani že by jednání ze dne 24. 4. 2018 navazovalo na jednání ze dne 19. 3. 2018. Žalovaný nevzal v úvahu, že důkazní listiny nebyly přečteny a nebyl o tom učiněn záznam. Z protokolu o ústním jednání ze dne 24. 4. 2018 není ani zřejmé, na základě jakého spisového materiálu je přestupek projednáván a kolik má spisový materiál listů, což žalovaný také nijak nehodnotil.
11. V závěru napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že protiprávní jednání bylo prokázáno oznámením přestupku, fotodokumentací Policie ČR (dále jen „policie“), situační mapkou se zaznačenými dopravními značkami IZ 8a, mapkou z portálu www.mapy.cz a svědeckými výpověďmi policistů. S tím se žalobkyně z výše uvedených důvodů neztotožnila. Správní orgány neobjasnily skutkový stav věci a nezjistily materiální pravdu. Žalovaný se vyjadřoval k otázce, zda žalobkyně v danou chvíli, kdy byl údajně přestupek spáchán, byla či nebyla provozovatelkou vozidla, což žalobkyně nikdy nezpochybovala, avšak jejími podstatnými námitkami se nezabýval vůbec nebo zcela nedostatečně. Pokud byl žalovaný názoru, že není podstatné prokazovat místo spáchání přestupku ani to, zda vůbec neznámý řidič vozidla cokoliv porušil, *ad absurdum* může být automaticky

vyvozována objektivní odpovědnost provozovatele za přestupek tak, jak se stalo v posuzovaném případě. Nebylo prokázáno, že neznámý řidič cokoliv porušil, kde vozidlo provozovatele stálo, respektive kde k přestupku došlo. K důkazu žalobkyně navrhla svou výpověď.

12. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobní body jsou obsahově zcela totožné s odvolacími námitkami. S těmi se žalovaný v rozhodnutí o odvolání dostatečně vypořádal a na svých závěrech setrval.
13. **Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
14. Soud zjistil ve vztahu k souzené věci **ze správního spisu** z oznámení policie ze dne 1. 10. 2017, že žalobkyně byla podezřelá ze spáchání shora citovaného přestupku provozovatele vozidla. V oznámení jsou k parkování vozidla uvedeny souřadnice GPS ve formátu S-JTSK Y557543 X1071401 a ve formátu WGS-84: N 50°1'.56,45" E 17° 2'15,378" a porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že neznámý řidič neoprávněně zastavil a stál po uvedenou dobu na uvedeném místě, čímž porušil v daném místě dopravní značení IP 25a/IZ 8a (Zóna s dopravním omezením) s vyobrazeným zákazem stání. Protiprávní jednání bylo zjištěno v rámci bezpečnostního opatření na území obvodního oddělení policie Velké Losiny při kulturní akci Čokoládové lázně aneb čokoláda v pohybu.
15. K oznámení policie připojila pět fotografií. Na první fotografii je zobrazeno zezadu a ze strany řidiče vozidlo žalobkyně stojící v řadě aut na pozemní komunikaci částí ze strany spolujezdce na trávníku parku, jsou zde vidět i části stromů. Na druhé fotografii je zobrazeno vozidlo ve stejné poloze, ale zblízka se zaměřením na registrační značku. Na třetí fotografii je zobrazeno vozidlo z přední části a ze strany řidiče, na čtvrté fotografii je zachyceno vozidlo z přední části se zaměřením na registrační značku. Na páté fotografii je zobrazena - se záběrem ulice vedoucí k parku, s více lidmi na ulici - dopravní značka „Zóna s dopravním omezením“ IZ 8a s vyobrazením dopravních značek o nejvyšší dovolené rychlosti 30 km/h a zákazu stání (B 29).
16. K výzvě městského úřadu k zaplacení určené částky 500 Kč si žalobkyně vyžádala e-mailem podklady pro vydání výzvy. Dne 16. 10. 2017 zaslala žalobkyně městskému úřadu písemné vyjádření, ve kterém namítla, že z fotodokumentace nevyplývá, kde a kdy její vozidlo stálo. Ani na jedné fotografii není datum a čas pořízení. Vozidlo podle fotografií stojí u stromů, nikoliv u domu, jak je uvedeno ve výzvě. Není absolutně poznat, kde se tyto stromy nacházejí. Podle portálu www.mapy.cz adresa, která je uvedená ve výzvě (Komenského č. p. X, Velké Losiny) neexistuje, a dům č. p. X se na ulici Komenského ve Velkých Losinách nenachází. Dům č. p. X poblíž ulice Komenského se nachází na ulici Lázeňská ve Velkých Losinách, takže uvedené místo přestupku neexistuje a věc by měla být odložena.
17. Městský úřad doplnil správní spis o mapy se zakreslením dopravního značení v ulicích Komenského a Lázeňská a dále na o uliční pohledy ze serveru www.mapy.cz s vyobrazením zónových značek (shora citovaných), včetně značky na ulici Komenského u

domu „asi X“, na ulici Lázeňské u domu č. p. X, na ulici Komenského za prodejnu COOP Jednota a na hranici ulic Rudé armády a Pekařská.

18. **Podle záznamu o podání vysvětlení žalobkyně** městskému úřadu dne 13. 12. 2017 uvedla, že adresa uvedená v oznámení přestupku neexistuje a z fotografií není patrné, kde se její vozidlo nachází, ani kdy byly fotografie pořízeny, proto žádala o zastavení řízení.
19. Městský úřad usnesením ze dne 5. 2. 2018 řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu odložil. Městský úřad příkazem ze dne 6. 2. 2018 uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla a uložil jí pokutu 1 500 Kč.
20. K jednání dne 19. 3. 2018 se žalobkyně nedostavila, neomluvila se a městský úřad provedl dokazování oznámením přestupku, fotodokumentací, výpisem z centrálního registru vozidel, situační mapou a mapou z portálu www.mapy.cz, ze kterých byla zřejmá zóna zákazu stání, kterou vymezuje svislé dopravní značení IZ 8a. Městský úřad odročil jednání za účelem výslechu svědků – policistů.
21. Městský úřad předvolal žalobkyni na další jednání dne 24. 4. 2018 a informoval ji, že zde bude proveden výslech zasahujících policistů.
22. **Podle protokolu o ústním jednání ze dne 24. 4. 2018** městský úřad konal toto odročené jednání za účelem výslechu zasahujících policistů. Toto je uvedeno na straně druhé protokolu, který žalobkyně na téže straně podepsala. Policista P. K. vypověděl, že, co si pamatuje, tak se jednalo o akci Čokoládové lázně Velké Losiny, kde měli nařízen dohled nad veřejným pořádkem v oblasti „náměstíčko“ ve Velkých Losinách, mimo jiné i s důrazem na dodržování parkování vozidel. Na místě řešili několik desítek vozidel parkujících v zóně zákazu stání, jednotlivá vozidla jsou uvedena ve fotodokumentaci a oznámení. Na dotaz městského úřadu, kdy byla pořízena fotodokumentace, svědek uvedl, že to bylo dne 30. 9. 2017, kdy tam byli po celou dobu akce s výjimkou nějakého výjezdu během dne, jinak tam byli celý den. Na dotaz městského úřadu na místo spáchání přestupku svědek uvedl, že myslí, že to byla ulice Komenského mezi náměstím a parkem. Na dotaz městského úřadu, že v oznámení uvedl dům č. p. X, ale ten se na ulici Komenského nenachází, tak proč tam toto číslo popisné uvedli, svědek sdělil, že tento dům se nachází na náměstíčku a je nejbližší místu spáchání přestupku, protože tam jiné orientační body nebyly, z jedné strany je lázeňský park a z druhé strany náměstíčko s tímto domem. Na dotaz žalobkyně, zda si pamatuje předmětné vozidlo, svědek uvedl, že tam bylo velké množství vozidel a konkrétní vozidlo si nepamatuje. Na dotaz žalobkyně, kolik automobilů kontrolovali, svědek uvedl, že neví, že to byly spíše desítky než jednotky. Na dotaz žalobkyně, z jakého směru přijeli, svědek uvedl, že se tam pohybovali celý den, kolem náměstí. Na dotaz žalobkyně, zda si pamatují, co to bylo za den, svědek uvedl, že si nepamatuje. K dotazu žalobkyně, zda může určit, v jakém směru vozidlo stálo a kde přesně, svědek uvedl, že konkrétně toto vozidlo si nepamatuje, bylo tam velké množství vozidel, předpokládá, že to bylo na ulici Komenského, kde byl ten problém nejčastější. Co se týká dopravního značení, jsou to zóny zákazu stání. Toto bylo na všech příjezdových cestách k náměstíčku, kde je zóna zákazu stání. To kontrolovali jak při začátku akce, tak v průběhu celého dne. K dotazu žalobkyně, kolika směry je možné přijet do ulice Komenského, svědek uvedl, že by si musel vzít mapu a spočítat to.
23. Svědek M. P. k věci uvedl, že, co si pamatuje, tak ten den měli oznámen problém s parkováním od ulice Lázeňské a jednalo se o ulici Komenského, která je před parkem

areálu lázní. Ten den tam měly probíhat čokoládové slavnosti. Když tam přijeli, zjistili na ulici Komenského z pohledu od křižovatky na Rapotín, že po pravé straně stojí řada vozidel, kde nebylo vyhrazené parkoviště. Na všech příjezdových cestách jsou značky „zóna zákazu stání“. Jednotlivá vozidla nafotili, poté nafotili značky na příjezdových cestách. Když prováděli fotodokumentaci, tak již začali k vozidlům chodit lidé. Těm to vysvětlili a kdo souhlasil, tak to vyřešili „blokově“. Svědek si vzpomněl, že jeden pán se tam rozčiloval, že nic platit nebude a vyřeší se to „na měste“. K dotazu městského úřadu, kdy byla pořízena fotodokumentace, svědek uvedl, že byla pořízena toho dne. K dotazu městského úřadu, jaké bylo místo spáchání přestupku, svědek uvedl, že to bylo na ulici Komenského po pravé straně při pohledu na Rapotín někde v místech, kde začíná park. Na dotaz městského úřadu, že v oznámení uvedli dům č. p. X, ale tento se na ulici Komenského nenachází, proč toto číslo popisné uvedli, svědek odpověděl, že neví. K dotazu městského úřadu, kdo sepisoval oznámení o přestupku, svědek uvedl, že to byl pan Kalina. K otázce žalobkyně, zda si pamatuje konkrétně dané vozidlo, svědek uvedl, že za tu dobu ne, tam byla hromada vozidel. K dotazu žalobkyně, kolik automobilů kontroloval, svědek uvedl, že odhadem deset, možná i více. K dotazu žalobkyně, z jakého směru přijeli, svědek uvedl, že přijeli normálně z hlavní cesty po ulici Lázeňské a zastavili u vjezdu do areálu lázní. K dotazu žalobkyně, zda si pamatuje, co to bylo za den, svědek uvedl, že to byl víkend. K dotazu žalobkyně, zda může určit, v jakém směru vozidlo stálo a kde přesně, svědek uvedl, že tam byla řada vozidel a přesně každé auto si nepamatuje. K dotazu žalobkyně, kolika směry je možné vjet do ulice Komenského, svědek sdělil, že celkem na to místo jsou čtyři příjezdové cesty.

24. Žalobkyně na závěr ústního jednání uvedla, že policisté si již nepamatují dané vozidlo, nejsou schopni určit, kde stálo, v jakém směru, na jakém místě a jeden z policistů na otázku, kterého data byl přestupek spáchán, odpověděl, že „toho dne“. Neurčil ani datum spáchání přestupku. Žalobkyně žádala zastavení řízení, protože nelze prokázat místo spáchání přestupku a podle zásady *in dubio pro reo* žádala, aby bylo řízení zastaveno. K dotazu městského úřadu, jestli má nějaké návrhy na doplnění dokazování, žalobkyně uvedla, že nemá, jen žádala o poskytnutí kopie oznámení. Žalobkyně byla seznámena se spisem včetně protokolu z druhého ústního jednání.
25. **Městský úřad rozhodnutím ze dne 21. 5. 2018** uznal žalobkyni vinnou ze spáchání předmětného přestupku a považoval za prokázané, že předmětné vozidlo stálo na komunikaci, kde je stání vozidel zakázáno, což vyplynulo ze situačních map s vyobrazením dopravního značení a uličních pohledů s vyobrazením dopravního značení ulic Lázeňská, Komenského a Pekařská. Z těchto listin vyplynulo, že na ulici Komenského poblíž domu č. p. X, který se nachází na ulici Lázeňská, se lze dostat z ulice Pekařská (dopravní značka IZ 8a u domu č. p. X), z ulice Lázeňská (dopravní značka IZ 8a u prodejny COOP), z ulice Komenského (dopravní značka IZ 8a u domu č. p. 353 na ulici Zahradní, který z jedné strany sousedí s ulicí Komenského). Tuto skutečnost potvrdil i svědek M. P., který uvedl, že na ulici Komenského jsou celkem čtyři příjezdové cesty. Z citovaných listin vyplynulo, kde jsou umístěny svislé dopravní značky IZ 8a a že byly viditelné, nepoškozené a nezakryté, což potvrdil i svědek Kalina, který uvedl, že při začátku akce i v průběhu celého dne je kontrolovali.
26. K absenci času a datu městský úřad konstatoval, že datum a čas přestupku jednoznačně vyplývá z oznámení přestupku, které bylo sepsáno hlídkou policie. Svědkové ve svých výpovědích uvedli, že fotodokumentace, která je součástí spisu, byla pořízena v den, kdy

tam byli, svědek K. uvedl datum přestupku 30. 9. 2017 a svědek P. uvedl, že „*toho dne*“, z čehož logicky vyplynulo, že to je den uvedený v oznámení přestupku.

27. V oznámení přestupku je sice uvedeno „*ulice Komenského dům č. p. X*“, byť tato nemovitost se ve skutečnosti nachází na ulici Lázeňská. Vozidlo žalobkyně bylo nalezeno na ulici Komenského poblíž domu č. p. X, který se nachází na ulici Lázeňská, což vyplývá z mapky na listu č. 12. Z výpovědi svědků vyplynulo, že dům č. p. X se nachází na náměstíčku a je nejbližší místu spáchání přestupku, protože tam jiné orientační body nebyly. Žalobkyni bylo jednání prokázáno oznámením přestupku, fotodokumentací, výpisem z centrálního registru vozidel, situačními mapami, mapami z portálu www.mapy.cz a protokolem o ústním projednání přestupku, při kterém svědci shodně uvedli, že datum a čas fotodokumentace jsou uvedeny v oznámení přestupku, dům č. p. X se nachází na náměstíčku a je nejbližší místu spáchání přestupku a jiné orientační body tam nebyly. Do ulice Komenského jsou čtyři příjezdové cesty, dopravní značení bylo v pořádku, policisté ho kontrolovali před začátkem akce i v průběhu dne. Policisté zaznamenali tyto skutečnosti při výkonu služby, kdy prováděli dohled nad pořádkem v obci Velké Losiny. Jejich výpovědi hodnotil městský úřad jako věrohodné a nezkreslené, protože svědkové neměli žádný zájem na výsledku řízení. V rámci řízení nebyl zjištěn žádný jiný motiv, proč by policisté měli zájem na stíhání žalobkyně. Výsledky probíhaly po necelých sedmi měsících od spáchání přestupku. Skutečnost, že svědek P. si nevzpomněl na přesné datum spáchání protiprávního jednání, nezpochybnuje věrohodnost jeho výpovědi. Ba naopak, kdyby svědkové detailně po sedmi měsících popsali celý průběh dokumentování protiprávního jednání, vzbuzovalo by to pochybnost o objektivnosti jejich výpovědí. Svědkové v základních rysech zcela shodně popsali přestupkové jednání a tyto svědecké výpovědi společně s dalšími výše uvedenými písemnými materiály tvoří ucelený důkazní řetězec.
28. **Žalobkyně v odvolání** vznesla námitky shodné s žalobními.
29. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** dospěl ke shodným skutkovým a právním závěrům jako městský úřad. Skutečnost, že se žalobkyně dopustila přestupku provozovatele vozidla a nezjištěný řidič porušil povinnost řídit se dopravními značkami podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, byla prokázána fotodokumentací a podpořena úředním záznamem a oznámením přestupku, svědeckými výpověďmi zasahujících policistů, situačními mapami se zaznačeným dopravním značením IZ 8a a mapou z portálu www.mapy.cz. Námitka žalobkyně, jakou dopravní značku vlastně nezjištěný řidič předmětného vozidla porušil, by podle žalovaného mohla být relevantní v řízení o přestupku řidiče, nikoliv v řízení o přestupku provozovatele vozidla, který nese za uvedený přestupek objektivní odpovědnost. Jednání, o kterém městský úřad rozhodl, zjevně vykazuje znaky přestupku. V označení umístění dopravního značení neshledal žalovaný žádné pro věc rozhodné rozpory a ty nejsou zřejmé ani z předloženého spisu. Důvody vylučující odpovědnost žalobkyně za přestupek provozovatele vozidla nebyly zjištěny.
30. Žalovaný se ztotožnil se závěry městského úřadu i ohledně námitky k místu spáchání přestupku. Ze spisového materiálu policie (oznámení, fotodokumentace), situačních map daného místa s označenými dopravními značkami IZ 8a, map z portálu www.mapy.cz a svědeckých výpovědí jednoznačně vyplynulo, kde k porušení dopravního značení nezjištěným řidičem vozidla daného dne skutečně došlo. To, že zmiňovaný dům č. p. X se nachází na ulici Lázeňská, a ne na ulici Komenského, na věci nic nemění, jelikož se jednalo o orientační bod a městský úřad neuvedl, že dům je přímo na ulici Komenského.

Ze svědeckých výpovědí a orientační mapy je zřejmé, kde přesně k přestupku došlo a není zde důvod o něm pochybovat či snad zastavit řízení o přestupku, jak žádala žalobkyně. Policisté uvedli, kde je dopravní značení umístěno a že daného dne bylo viditelné a nepoškozené. Jak uvedl svědek P., do ulice Komenského, kde došlo k porušení pravidel silničního provozu nezjištěným řidičem předmětného vozidla, vedou celkem čtyři příjezdové cesty. Svědci - zasahující policisté vykonávají silniční kontrolu ze zákonné povinnosti a nemají zájem na výsledku řízení o přestupku, a proto ani žalovaný neměl důvod pochybovat o jejich věrohodnosti. Skutečnost, že na fotodokumentaci pořízené policií není zaznačen datum a čas na spáchání přestupku nic nemění. Tyto údaje jsou uvedeny v oznámení přestupku. Policisté vykonávali daného dne silniční kontrolu nad dodržováním dopravního značení IZ 8a a porušení tohoto dopravního značení daného dne zjistili u desítek vozidel v uvedeném místě. Proto je zřejmé, že není možné požadovat po svědcích, aby si po několika měsících od data spáchání přestupku pamatovali každé vozidlo a veškeré podrobnosti ke každému případu. Veškeré podstatné skutečnosti ohledně přestupku neznámého pachatele jsou uvedeny a zadokumentovány policií v oznámení přestupku, které bylo zpracováno bezprostředně po jeho zjištění. Žalovaný k této námitce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně, č. j. 30 A 127/2015-50, a citoval z něj.

31. V daném případě došlo k porušení dopravní značky IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“. Tato značka označuje oblast, zejména část obce, kde platí výstraha, zákaz nebo příkaz vyplývající z příslušných vyobrazení značky nebo značek, pokud místní úpravou provozu na pozemních komunikacích uvnitř oblasti není stanoveno jinak. Dopravní omezení týkající se jen určitých vozidel, doby apod., se vyznačuje ve spodní části značek vhodným nápisem nebo symbolem. V případě, že je na značce vyobrazena příkazová nebo zákazová dopravní značka, má tato zónová dopravní značka charakter příkazové nebo zákazové dopravní značky. V tomto případě se jednalo o zákazovou značku „Zákaz stání“, kterou neznámý řidič předmětného vozidla porušil. Jak vyplývá ze spisu – mapy daného místa a napadeného rozhodnutí (strana 3), na místo spáchání přestupku (tj. do úseku platnosti dopravní značky IZ 8a) se nezjištěný řidič mohl dostat z ulice Pekařská (dopravní značka u domu č. p. X), z ulice Lázeňská (dopravní značení u prodejny COOP) nebo z ulice Komenského (dopravní značka u domu č. p. X na ulici Zahradní, který na jedné straně sousedí s ulicí Komenského), což potvrdil i svědek P. v rámci svědecké výpovědi. Neznámý řidič tudíž musel vjet jednou z těchto čtyř příjezdových cest do úseku platnosti předmětného dopravního značení na ulici Komenského v obci Velké Losiny.
32. K námitce procesních pochybení městského úřadu při ústním jednání žalovaný konstatoval, že žalobkyně byla před provedením ústního jednání řádně poučena o právech a povinnostech v předvolání ze dne 26. 2. 2018 na straně 2 a 3 i v předvolání ze dne 3. 4. 2018 a v protokole o ústním jednání na straně 1 a 2. Dokazování listinami bylo provedeno při prvním ústním jednání dne 19. 3. 2018, což je zaznamenáno na straně 2 protokolu. V rámci pokračování ústního jednání městský úřad provedl už jen zbývající dokazování – provedení svědeckých výpovědí a seznámil žalobkyni s kompletním spisem.
33. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
34. Námitku nepřezkoumatelnosti neshledal soud opodstatněnou. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky

účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38). Těmto požadavkům napadené rozhodnutí jako celek dostalo a správní orgány se v potřebné míře vypořádaly s rozhodujícími skutečnostmi ve věci, s přihlédnutím k tomu, že jde o přestupek provozovatele vozidla.

35. V případě přestupku provozovatele vozidla správní orgán neprokazuje všechny znaky přestupku, protože postačuje řádné zjištění jednání, které jeho znaky vykazuje.
36. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016-35, pro založení odpovědnosti provozovatele vozidla za správní delikt je sice podle § 125f odst. 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích nutné, aby porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přestupku podle tohoto zákona, toto ustanovení však nelze vykládat tak, že jsou správní orgány v řízení o správním deliktu povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Pro splnění podmínky podle § 125f odst. 2 písm. b) citovaného zákona stačí, že jednání řidiče vykazuje znaky přestupku.
37. Odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je objektivní (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16, ze dne 16. 5. 2018).
38. Námítky k označení a prokázání místa spáchání přestupku i spáchání přestupku samotného shledal soud jako nedůvodné.
39. Žalobkyni bylo kladeno za vinu spáchání přestupku spočívajícím v tom, že nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu (§ 125f odst. 1). Žalobkyně měla odpovídat za tento přestupek, pokud porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přestupku podle zákona o silničním provozu [§ 125f odst. 2 písm. b)].
40. Přestupek řidiče měl spočívat v porušení dopravní značky IZ 8a. Městský úřad ve výroku rozhodnutí uvedl, že řidič přestupek spáchal v obci Velké Losiny na ulici Komenského poblíž domu č. p. X, který se nachází na ulici Lázeňská - na úseku pozemní komunikace označené dopravní značkou IZ 8a Zóna s dopravním omezením – zákaz stání.
41. Žalobkyně namítala, že ve výroku rozhodnutí městský úřad nepopsal dostatečně místo spáchání přestupku.
42. Žalobkyně ovšem zcela opomenula, že poloha zaparkovaného vozu je zcela přesně zachycena v oznámení přestupku uvedením souřadnic jak ve formátu S-JTSK, tak ve formátu WGS-84, dále na čitelných jasných fotografiích osluněných předmětů a místa, ze kterých mohl pak vyjít plánec vyhotovený oprávněnou úřední osobou městského

úřadu. Na přiložených fotografiích je zachyceno předmětné vozidlo s blízkým okolím. Na mapách pořízených městským úřadem je pak srozumitelně vidět podoba porušeného dopravního značení i umístění ve všech čtyřech příjezdových ulicích k místu spáchání přestupku. Existenci a platnost dopravních značek v den spáchání přestupku potvrdili policisté ve svých výpovědích, byť svědek M. P. odkazem na to, že vyfotili dopravní značky na příjezdových ulicích – ostatně, kdyby dopravní značky nebyly platné a neporušené, stěží by přistoupil ke kontrole stání vozidel. Pátou fotografií policie s vyobrazením porušené dopravní značky je ovšem nutno vnímat pouze jako ilustrativní, neboť ve správním řízení se nezjišťovalo, kudy řidič do zóny s dopravním omezením vjel. Nebyl k tomu ani důvod, neboť k fotografii policisté ve výpovědích uvedli, že místo spáchání přestupku se nachází v oblasti platnosti svislého dopravního značení IZ 8a s dodatkem o zákazu stání. Správní orgány tak neměly důvod pochybovat o tom, že předmětné vozidlo stálo v místě, kde platila uvedená dopravní značka.

43. Na fotografiích je objektivně, průkazně, transparentně a přezkoumatelně zobrazeno naplnění citované skutkové podstaty přestupku. Úřední záznamy jsou s těmito fotografiemi zcela v souladu. Svědecké výpovědi policistů a pořízené mapy se zaznačením a uliční pohledy s vyobrazením dopravního značení skutkový stav dále ještě potvrdily. Žalobkyně nepopírala žádným hodnověrným konkrétním tvrzením, že by se skutek nestal. Žalobkyně nenabídla vůbec žádnou jinou verzi děje, jak se odehrál. Skutkový a právní závěr správních orgánů je tak zcela v souladu s provedeným dokazováním.
44. Žalobkyně se mýlí, když namítá, že dokazování nebylo možné v podrobnostech doplnit mapami. Ty sloužily pouze pro dokreslení, upřesnění a zvýšení srozumitelnosti a přezkoumatelnosti toho, co již bylo prokázáno fotografiemi a výpověďmi svědků. Městský úřad vytištěné mapy a uliční pohledy dopravního značení vytiskl a řádně provedl jako důkaz při jednání dne 19. 3. 2018 (tedy v souladu s právním názorem vysloveným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 30/2009-70, podle kterého obdobně *zjišťuje-li soud obsah určité internetové stránky za účelem vyjasnění si skutkových otázek, může se tak stát toliko v rámci dokazování. Vědomost o obsahu určité internetové stránky totiž nemůže být skutečností obecně známou, kterou podle § 121 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. není třeba dokazovat. Protože dokazování provádí soud při jednání (§ 77 odst. 1 s. ř. s.), je evidentní, že krajský soud pochybí, pokud provede mimo jednání důkaz obsahem internetových stránek s cílem upřesnit skutkový stav dané věci*).
45. Jednání řidiče vozidla, které vykazovalo znaky přestupku, bylo prokázáno pěti fotografiemi, výpověďmi policistů a mapami pořízenými městským úřadem se zákresy dopravních značek a místem parkování předmětného vozidla v kombinaci s podklady rozhodnutí, jimiž bylo zejména podrobné oznámení o přestupku (srov. obdobný případ popsany v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2019, č. j. 6 As 128/2019-14).
46. K účelu dostatečné specifikace místa spáchání přestupku - a jeho nezaměnitelnosti s jiným - výše uvedená specifikace místa v kombinaci s uvedením času spáchání přestupku zpravidla postačuje. Nejvyšší správní soud ostatně ve své judikatuře vyhodnotil opakovaně takovéto určení místa deliktu ve výroku správního rozhodnutí v kombinaci s pořízenými fotografiemi jako dostatečné (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-3, ze dne 17. 5. 2017, č. j. 4 As 48/2017-34, a tam citovanou judikaturu, či ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 As 333/2017-31).

47. Nadto soud dodává, že uvedení souřadnic GPS v obou formátech v oznámení přestupku (viz bod 14 tohoto rozsudku) veškeré pochybnosti rozptyluje. Zadáním souřadnic například na stránce <https://geoportal.cuzk.cz/geoprohlizec/> lze snadno určit místo parkování vozidla a naprosto přesně.
48. Neopodstatněná byla žalobní námitka, že městský úřad uvedl v rozhodnutí o přestupku skutečnosti, které vůbec nebyly prokázány či nezazněly ve výpovědích (identifikace místa parkování vozidla, datum a čas přestupku, příjezdové cesty, dopravní značky). Ze správního spisu vyplývá opak. Policista P. K. ve své výpovědi k domu č. p. X uvedl, že *„tento dům se nachází na náměstíčku a je nejblíže místu spáchání přestupku, protože tam jiné orientační body nebyly, z jedné strany je lázeňský park a z druhé strany náměstíčko s tímto domem“*. Policista M. P. vypověděl k místu spáchání přestupku, že *„to bylo na ulici Komenského po pravé straně při pohledu na Rapotín někde v místech, kde začíná park“*. Z výpovědi P. K., že fotodokumentaci pořídili dne 30. 9. 2017 a výpovědi M. P., který o dni přestupku mluvil jako o *„tom dni“* a podrobně průběh zjišťování přestupků v den čokoládových slavností popsal, nelze vyvodit jiný závěr, než že šlo o den spáchání přestupku 30. 9. 2017. Soud dodává, že svědek M. P. nijak neodkazoval ve své výpovědi na oznámení přestupku, ale vypovídal k věci volnou výpovědí a dále odpovídal na otázky městského úřadu. Oznámení o přestupku podepsal P. K. a vedoucí oddělení policie a na oznámení je uvedeno, že šetření prováděli P. K. a M. P. Z celého správního řízení nevyplývala žádná pochybnost, proč by tomu tak nemělo být. Žalobkyně se mylí, když tvrdí, že městský úřad uvedl, že oba policisté shodně uvedli, že dopravní značení bylo v pořádku a kontrolovali ho před šetřením a v průběhu dne. Městský úřad ve skutečnosti toto uvedl na straně 3 uprostřed jako zjištění z výpovědi svědka P. K. Zónu zákazu stání potvrdili pro místo stání předmětného vozidla oba policisté. Svědek M. P. uvedl konkrétně čtyři příjezdové cesty k místu stání vozidla. Existenci příjezdových cest osazených značkami se zákazem stání potvrdil i svědek P. K., byť neuvedl přesný počet (srov. doslovné citace výpovědi v bodech 22 a 23 tohoto rozsudku). Z uvedeného se podává, že městský úřad z výpovědí citoval a u zjištěných skutečností neměnil jejich význam. Pokud některá jednotlivá skutečnost vyplynula pouze z výpovědi jednoho svědka a přitom byla prokázána dalšími důkazy (např. fotografiemi dopravního značení od policie, fotografiemi v uličních pohledech z map) a byla dále v souladu s oznámením přestupku, není zde žádná důvodná pochybnost o skutkovém stavu. Oba svědci potvrdili, že v době akce zjistili větší množství porušení dopravních předpisů a navíc od zjištění přestupku uplynula již dlouhá doba. Proto je pochopitelné, že si policisté nepamatovali každý detail. Podle soudu jejich výpovědi byly důvěryhodné.
49. Nedůvodná je žalobní námitka o vadě postupu městského úřadu spočívající v tom, že neprovedl na druhém ústním jednání dne 24. 4. 2018 dokazování listinami, protože z obsahu protokolu se nepodává, že jde o pokračování předchozího jednání ze dne 19. 3. 2018. Toto tvrzení žalobkyně je v rozporu s obsahem správního spisu. Jak soud podrobně citoval v bodě 22 tohoto rozsudku, městský úřad na úvod v protokole na straně druhé uvedl, že *„konal toto odročené jednání za účelem výsledku zasahujících policistů“*. Podpis žalobkyně je v protokole i na této stránce. Navíc žalobkyně byla předvolána na první i druhé jednání, obě předvolání převzala. Nadto v předvolání na druhé jednání dne 24. 4. 2018 městský úřad žalobkyni výslovně sdělil, že zde bude proveden výslech policistů. Už při převzetí předvolání žalobkyně věděla, že půjde o ústní jednání. Ostatně už proto, že žalobkyně má právnické vzdělání a byla a je oprávněnou úřední osobou Magistrátu města Olomouce na úseku přestupků, což je soudu známo nejen ze správního spisu

v projednávané věci, ale i z ostatních projednávaných přestupkových věcí (v projednávané věci žalobkyně žádala o přiznání náhrady cestovného a náhrady mzdy a doložila potvrzení o výši průměrného výdělku a městský úřad si vyžádal potvrzení zaměstnavatele o čerpání dovolené).

50. Vzhledem k výše uvedenému soud neprováděl výslech žalobkyně, protože byl nadbytečný. Přestupek provozovatelky vozidla byl prokázán a namítané procesní vady s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí soud neshledal. Ostatně, žalobkyně ani neuvedla, k čemu by byl její výslech třeba.
51. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
52. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. února 2020

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně